

thi at tage etl. fra den gemytlige Lide,
det er det bedste, saa kommer man let-
telt over hvad der er i Vejen for en,
for nu har du jo faaet en hel Del Vord
at vide men nu skal du ogsaa mere
for den samme Gang, og jeg haaber at
nu du faar Brev igjen, saa skal jeg
se at faa et bedre et lavet sammen.

Nu onsker jeg dig Held og Lykke,
og at det maad gaa dig godt i hvad
du saa end tager dig for.

Skriv nu endelig snart, jeg længes
efter at høre fra dig.

En hjertelig Hilsen fra din gamle
Ven Poul Sørensen Jacobsen

5687. Lev vel,

Til Jens L. Olsen.
100 110 120
130 140 150
160 170 180
190 200 210
220 230 240
250 260 270
280 290 300
310 320 330
340 350 360
370 380 390
400 410 420
430 440 450
460 470 480
490 500 510
520 530 540
550 560 570
580 590 600
610 620 630
640 650 660
670 680 690
700 710 720
730 740 750
760 770 780
790 800 810
820 830 840
850 860 870
880 890 900
910 920 930
940 950 960
970 980 990
1000 1010 1020
1030 1040 1050
1060 1070 1080
1090 1100 1110
1120 1130 1140
1150 1160 1170
1180 1190 1200

Lüstrup den 18. November 1889.

Godt Dags.

Nu er det nok ikke for tidligt at få et par
Ord sendt ind til dig, du må undskyldte
mig at jeg har ventet så længe, jeg ventede
efter et nyt Fotografi, det vilde hun have
faaet med, men da de saa var færdige, så
lignede det ikke det mindste, og så
synes hun ikke hun kunde mere behjælpes
at sende dig et. Nu er hun kommen
til at tjene på Arhøvs Højskole, og nu
vil hun have sig Fotograferet i Kolding,
og saa bad hun mig skrive til dig, at hun
snart skal sende dig et. Jeg ventede
rigtig nok længe efter dit sidste Brev, jeg
var næsten bang for at mit Brev var
gælt fejl, men så blev jeg jo så meget
gladere da Brevet kom, og jeg saa jo
da at du havde været undskyldt.

Vi har ellers Balade her jernme i Lüs-trup
i den ne Tid, det er Faorene det er galt
med, de fleste vil have dem til at gaa over
alt, men nogle enkelte, og der er jeg i-
blandt, vil have at enhver skal have sine
Faar paa sit eget. sidste Tirsdag havde vi
Mortensgrunde, og det var den lystigste Grunde
der havde været i Lüs-trup i mange Aar.
Flertallet begjæde en til at paise Faorene,
men det var vi andre ikke Tilfredse med,
vi lagde naturligvis ind, Althet Faar der
kommer paa vores Mark, og Indtægtspenge
er ikke af de mindste vi tager 50 Øre per
Stk. så du kan nok tænke der er Revoluti-
on hjemme i Lüs-trup, vi faar vel nok
en Skapper out for det gamle Løs-gang-
men Spænding er der i Dagene det kan du
skole paa. Nu vil jeg ikke skrive mere
om dette her Jærkomedie, men vil istedet
for fortælle dig hvorledes vi har det.
Vi har det ja såadun med det gamle, vi ere
alle raske, og det er ja et stort gode

Jeg kommer ikke ind til dig endnu, om
det sker en Gang, er jo ikke godt at vide,
men Futet er jo umuligt, Jens' kommet
heller ikke i Foråret, han ventet et Aar endnu,
men saa har du ham vist ogsaa, efter hvad
jeg kan forstaa, han har haat et Brev lig-
gende til dig i Lang Tid, og det er jo
min Skyld. Det du ikke har faaet det
for, men nu faar du den ja da, jeg glæder
mig ved at du er raske, og tjener dygtige
Penge, det er jo derfor at man skal
arbejde, og man kan jo ikke skæve inden
Penge, det er jo ellers Pøtteri at man skal
slæbe og slæbe f hane for at faa fat paa
nogen Sølv og Guld, men det er jo nu
en Gang såaledes, og om det bliver an-
derledes, det er ikke godt at vide, nu
man maa jo ikke blive fortvilet over det
man har jo sit gode friske Hjern, det
kan man jo være glad ved, og at bruge
det, det kan du tro at jeg gjør i den-
ne Tid, og jeg haaber at du gjør ligesaa